

служители длжни сме и мы синца да помагаме споредъ силатъ си, на сиромасите и да подчагаме не ученыте: защото човекъ в роденъ на скѣта за да ползъва и себе си и другите, или съ пары, или съ наѣкъ, или съ хораты, а праздни да не сѣдиме никога: защото празднотата е корень на много злины. Апостолъ Павелъ дѣма: който не работи да не тѣде. За твой требъ да сѫ трудиме синца и за себе си, и за скѣкое добро споредъ силатъ си: защо тога Богъ, като мы види чи сѫ трудиме за доброто, и никому не мыслимъ зло, и той мы помага на този скѣтъ, пази мы отъ скѣко зло и вѣдъ, а на онзи скѣтъ ще ни даде царство небесное, което да-но го полѣшиме синци, съ благодать тѣхъ на господа нашего Иисуса Христа, въже слава во вѣки вѣковъ, аминъ.

НЕДѢЛЯ З

СЛЕДЪ ПАСХАТА ЗА СВѢТЫТЕ ОТЦЫ.

Просите и дастъ сѧ въамъ, тол-
ците и отверзетса.

Благослови отче.

Кой сега христіанинъ да сѫ не чуди на христовото милосердїе, съ ко-
то претърпѣ за насъ толко мѣки и хдленіј, които нарича слава, както
сега ще чвеме тясно отъ євангеліето.

Отъ Йоанна начало нѣ.

Во онока време като вздигна Иисусъ очите си къмъ небето, рече: отче,
дойде часа прослави сына твоего, да та прослави и сына ти: какво
то си мѫ далъ властъ на скѣкомъ плоть, и това що си мѫ далъ, даде
имъ животъ вѣчный. А животъ вѣчный е това да знажтъ тебѣ єдно-
го истиннаго Бога, и Иисуса Христа, когото си проводилъ. Азъ та
прославихъ на землятъ: работата свршихъ, която си ми далъ да
направе. И съ прославима ты отче со славатъ, която имахъ у те-
бе, додѣ още не бѣше скѣта. Имихъ твоето име на човекъти. Кои-
то си ми далъ отъ скѣта, твои вѣха, и мене си ги далъ, и твоето